

AGEAC

DINCOLO DE CONCEPTE

http://www.ageac.org/

http://www.vopus.org/ro/

Antropologie Gnostică

TREZIREA CONŞTIINȚEI

AGEAC

În mod normal, oamenii merg adormiți, de aceea pentru că sunt identificați cu circumstanțele care-i înconjoară și fiecare are „cântecelul său psihologic", cum spuneam în cartea mea „Psihologie revoluționară".

Deodată cineva se întâlnește cu altcineva care îi spune *„Eu în viață a trebuit să fac asta, și asta, și asta… m-au furat, am fost un om bogat, am avut bani și m-au înșelat; cutare a fost ticălosul care m-a înșelat…"* Rezultatul își cântă „cântecul său psihologic". Peste zece ani se întâlnește cineva cu același individ și acesta îi cântă din nou același „cântec" al său; douăzeci de ani după aceea îl întâlnește cineva, el îi repetă același „cântec" al său; acesta este „cântecul său psihologic", a rămas identificat cu evenimentul pentru restul vieții sale și în aceste împrejurări cum va dizolva Egoul, în ce mod, dacă îl fortifică?

Prin identificare se fortifică Eurile. Dacă cineva se identifică cu o încăierare ajunge de asemenea să dea cu pumnii. Îmi amintesc cazul unui boxer, al unui campion luptând împotriva altuia în Statele Unite; în final toți spectatorii, au sfârșit dându-și lovituri unii altora, toți au devenit boxeri…

Observați ce este identificarea. Am văzut de curând o femeie privind un film în care actorii plângeau, bine, plângeau simulat, este clar însă acea femeie care contempla filmul, plângea de asemenea cu un zbucium îngrozitor. Vedeți dumneavoastră ce este identificarea. Ce a făcut această biată femeie care s-a identificat cu acel film? Și-a creat, identificându-se cu eroul filmului sau cu eroina, un nou „Eu"; a creat în interiorul ei însăși acest nou „eu" care i-a furat parte din conștiință; astfel încât această persoană, dacă era adormită, acum este mai adormită. De ce? Din cauza identificării, aceasta este evident…

Oamenii în fața televizorului uită de ei înșiși și cad în fascinație de ceea ce văd; atunci visează frumos. De când s-a inventat televiziunea s-a pierdut unitatea căminelor. Vine soțul, de exemplu, obosit de la muncă și soția sa nu sare să-l primească cu brațele deschise, nu mai are soțul această fericire, pentru că doamna se uită la televizor. Poate bărbatul să aibă nevoie de ea, iar ea este ocupată, se uită la telenovelă, este fascinată. Desigur că vina n-o au numai femeile, bărbații de asemenea, se identifică cu tot ce văd acolo; poate că soția vrea să iasă la plimbare ori să vorbească liniștit cu soțul său, dar bărbatul este total identificat cu acel film sau cu fotbalul și face chiar gesturi ridicole și țipă uitând total de ce se întâmplă în jurul său. Vedeți, deci, cât de absurd și trist este să te identifici cu lucrurile…

Învățăturile pe care le conține această broșură au fost extrase în întregime din opera vorbită și scrisă a Dr. Samael Aun Weor, antropolog și filosof contemporan, care a știut să adune și să dezvăluie comorile cele mai valoroase ale Înțelepciunii Universale.

TREZIREA CONȘTIINȚEI

AGEAC

ASOCIAȚIA GNOSTICĂ DE STUDII ANTROPOLOGICE ȘI CULTURALE

„Trezirea Conștiinței este posibilă doar prin intermediul eliberării și emancipării de dualismul mental, de lupta antitezelor, de tumultul intelectual…”

Samael Aun Weor

la întoarcere se obosea fiind foarte mic și eu trebuia să-l duc atunci pe umăr. Plângea cu amărăciune și zicea: *„Acum, la întoarcerea acasă, tata ne va biciui, ne va bate cu bățul”*. Eu îi răspundeam spunându-i: *„Totul trece, amintește-ți că totul trece…”* Când ajungeam acasă, desigur ne aștepta tatăl nostru pământesc plin de furie și ne bătea cu biciul. Ulterior ne închideam în camera noastră pentru a dormi, dar deja băgați în pat îi spuneam fratelui meu: *„Vezi ? Deja a trecut. Te-ai convins că toate acestea deja au trecut?”*

Într-una din acele zile tatăl nostru a reușit să audă când eu îi spuneam fratelui meu: *„Totul trece, asta deja a trecut”* și desigur, tatăl meu, care era destul de furios, luă din nou biciul înspăimântător pe care-l avea și pătrunse în camera noastră zicând: *„Cu ce trece totul nerușinaților?”* Și apoi ne dădu altă biciuire mai teribilă ieșind apoi foarte liniștit pentru că ne-a biciuit. Cum s-a retras deja puțin mai încetișor, i-am spus fratelui meu: *„Vezi? Asta de asemenea a trecut deja…”* Adică, niciodată nu mă identificam cu aceste scene; am luat ca deviză în viață să nu mă identific niciodată cu circumstanțele, cu evenimentele, cu întâmplările, căci știu că aceste întâmplări, că aceste scene trec. Atât se preocupă unii pentru o problemă pe care nu știu cum să o rezolve și apoi trece și vine altă scenă complet diferită; atunci de ce s-au îngrijorat? Dacă trebuia să treacă, cu ce scop s-au îngrijorat?

Când cineva se identifică cu diferitele evenimente ale vieții comite multe erori. Dacă cineva se identifică cu un pahar de băutură pe care i-l oferă un grup de prieteni beți, sfârșește prin a fi beat, dacă cineva se identifică cu o persoană de sex opus, la un moment dat ajunge să fornice și dacă cineva se identifică cu unul care insultă, care îl rănește cu vorbele sale, termină de asemenea insultând. Vi se pare foarte sănătos ca noi, care suntem oameni aparent serioși, să ajungem să insultăm? Dumneavoastră credeți că asta ar fi bine? Dacă cineva se identifică cu o scenă, de exemplu, de sentimentalism plângăcios, în care toți plâng cu amărăciune, acela apare de asemenea cu „bunele sale lacrimi”. Dumneavoastră credeți că asta ar fi corect, ca alții să ne facă să plângem așa, „pentru că așa au ei chef”?

Ceea ce vă spun este indispensabil, dacă vreți să vă auto-descoperiți; este indispensabil pentru că dacă cineva se identifică complet cu o scenă, înseamnă ca A UITAT DE EL ÎNSUȘI, a uitat de lucrul pe care-l făcea și atunci pierde timpul în mod mizerabil…

Oamenii uită complet de ei înșiși, uită de propria lor FIINȚĂ INTERIOARĂ PROFUNDĂ; de aceea se identifică cu circumstanțele.

„Nu trebuie să uităm MOARTEA. Pe bună dreptate acei călugări din «La Cartuja», din Spania, au un salut foarte special: «Fraților, trebuie să murim...» Celălalt călugăr răspunde: «Frate asta deja o știm»... Acesta este salutul lor, de fiecare dată când se întâlnesc: «Frate trebuie să murim»... «Frate asta deja o știm»...

Pe noi nu ne interesează moartea corpului fizic, acesta îl putem pierde la ieșirea din casă, în orice moment; în aceeași casă, putem cădea din pat pe jos etc. Ceea ce ne interesează este MOARTEA «EULUI», a acestui «EU» pe care-l avem în interior, care ne face oribili.

Dacă voi ați fi treziți, ați putea evidenția ceea ce vă spun. Radiațiile pe care ajunge să le aibă orice persoană care are «EUL» sunt foarte asemănătoare cu cele ale Contelui Dracula: Sinistre! Când sunt în meditație de exemplu, singur și vine pe aici cineva care are «EUL» de departe îi simt vibrațiile sinistre; sunt aceleași cu ale Contelui Dracula: dezagreabile, sinistre, tenebroase.

«EUL» ne face pe noi într-adevăr murdari, în sensul cel mai complet al cuvântului. Așadar, când cineva reușește deja să elimine «EUL», să dezintegreze toate «elementele inumane» pe care le purtăm înăuntru atunci rămâne trezit radical, sută la sută trezit, aceasta este evident."

Samael Aun Weor: *Conf. „Trezirea Conștiinței"*

Cel mai important este să NU NE IDENTIFICĂM cu circumstanțele existenței. Viața este ca un film care are un început și are un sfârșit; diferite scene trec pe ecranul minții și cea mai gravă eroare a noastră constă în faptul că ne identificăm cu aceste scene. De ce? Pentru că trec, simplu pentru că trec; sunt scene ale unui film lung și la sfârșit trec...

Din fericire, pe drumul vieții mele am acceptat totdeauna ca deviză aceasta: SĂ NU TE IDENTIFICI CU DIFERITELE CIRCUMSTANȚE ALE VIEȚII...

Îmi vin in minte, să spunem, cazuri din copilărie. Deoarece părinții mei divorțaseră, nouă fraților dintr-o familie mare ne revenea să suferim. Rămăsesem cu șeful familiei și ni s-a interzis să o vizităm pe mama noastră pământeană; totuși noi nu eram atât de ingrați încât s-o putem uita. Totdeauna scăpam din casă cu un frățior mai mic care mă urma; mergeam s-o vizităm și apoi ne întorceam acasă, dar frățiorul meu suferea mult căci

„Visează înțeleptul la minunatul trandafir din câmpul fermecat, ce-și întredeschide petalele încântătoare o dată cu luceafărul de seară al iubirii. Visează bardul pletos cu sfiosul pârâiaș cântăreț ce coboară din munte destrămat în argint, preschimbat cu totul în dantelărie ce curge și trece.

Visează nefericita mamă la fiul pe care l-a pierdut în război și nu concepe o soartă mai crudă; își plânge lângă portretul lui fericirea distrusă; raza de lumină se joacă cu tortura și chiar aprinde un curcubeu în fiecare picătură. Visează Faust cu Margareta sa cu chip dalb, liniștit, sub acoperământul măiestru al părului său auriu, care precum o cascadă de aur cade pe umerii săi de alabastru. Ce genune adâncă în pupila ei perfidă și azurie ca unda!

În ghearele înspăimântătoare ale durerii, sărmanul «animal intelectual» visează că este Brutus tăind în mii de bucăți inima lui Cezar; Spartacus, cel temut, pustiind ținutul; Ulise în palatul său din Itaca, ucigându-i furios pe pretendenții soției sale; Tell respingând schiful cu piciorul; Cleopatra seducându-l pe Marc Antoniu; Cromwell înaintea supliciului unui monarh; Mirabeau în trupele națiunilor; Bolivar cu cinci popoare eliberate; Morelos pe câmpul de luptă.

Visează îndrăgostitul la steaua ce urcă strălucitoare la răsărit, la atât de așteptata întâlnire, la cartea pe care ea o ține în mâinile sale, la romantica ei fereastră. Visează soțul ofensat la obscura luptă și la răzvrătita încăierare; suferă nespus și chiar moare în coșmar. Visează desfrânatul la goliciunea impudică a diavoliței ce se tăvălește precum porcul în noroiul josniciei. Visează bețivul la faptul că este bogat, tânăr, viteaz cavaler de mare renume, curajos în bătălie. Visează Amado Nervo la iubita nemișcată și Victor Hugo la Mizerabilii. Această viață de tip lunar este doar o întrețesere de vise.

Nu s-au înșelat vechii înțelepți ai pământului sacru al Vedelor, când au spus că această lume este MAYA (Iluzie). Ah!... dacă acești bieți oameni ar înceta să viseze... Cât de diferită ar fi viața!"

Samael Aun Weor: *„Întoarcerea mea în Tibet"*

Oamenii confundă Inteligența cu Intelectul, iar persoanei foarte inteligente sau foarte intelectuale, îi dau calificativul de foarte conștientă. Noi afirmăm că CONȘTIINȚA la om este fără nici o îndoială și fără teamă

de a ne înșela, un gen foarte particular de „PRICEPERE A CUNOAȘTERII INTERIOARE”, complet independentă de orice activitate mentală.

Facultatea CONȘTIINȚEI ne permite cunoașterea de NOI ÎNȘINE.

CONȘTIINȚA ne dă cunoașterea integrală a ceea ce ESTE, unde este, a ceea ce realmente se știe, a ceea ce cu siguranță se ignoră.

PSIHOLOGIA REVOLUȚIONARĂ învață faptul că doar omul însuși poate ajunge să se cunoască pe sine însuși.

Doar noi putem ști dacă suntem Conștienți într-un anumit moment sau nu. Numai noi înșine putem ști despre propria noastră Conștiință și dacă aceasta există la un moment dat sau nu.

Omul însuși și nimeni altcineva decât el poate să-și dea seama pentru o clipă, pentru un moment, că înaintea acelei clipe, înainte de acel moment, realmente nu era conștient, avea conștiința foarte adormită; apoi va uita acea experiență sau o va păstra ca pe o amintire, ca pe amintirea unei experiențe puternice.

Este urgent să știm că la ANIMALUL RAȚIONAL, CONȘTIINȚA nu este ceva continuu, permanent…

În mod normal, Conștiința la animalul intelectual, în mod greșit numit om, doarme profund.

Rare, foarte rare sunt momentele în care Conștiința este trează; animalul intelectual lucrează, conduce mașini, se căsătorește, moare etc., cu conștiința în totalitate adormită și doar în momente foarte excepționale se trezește.

Viața ființei umane este o lume de visare, însă ea crede că este trează și niciodată nu ar admite că visează, că are Conștiința adormită.

Dacă cineva ar ajunge să se trezească, s-ar simți teribil de rușinat de sine însuși, ar înțelege imediat bufoneria sa, ridiculitatea sa. Această viață este teribil de ridicolă, groaznic de tragică și arareori sublimă…

Dacă un boxer ar ajunge să se trezească pe loc în plină luptă, ar privi rușinat tot onoratul public și ar fugi de oribilul spectacol, în fața uimirii mulțimilor adormite și inconștiente.

Când ființa umană admite că are Conștiința adormită, puteți fi siguri că deja începe să se trezească.

Școlile reacționare de Psihologie învechită care neagă existența Conștiinței și chiar inutilitatea unui astfel de termen, denotă starea de Somn cel mai profund. Adepții unor astfel de școli dorm foarte profund, întro stare practic infraconștientă și inconștientă.

aminti, îmi voi aminti… și voi face un salt cu intenția de a pluti… Asta voi face, asta voi face, asta voi face!…”

Practicând acest exercițiu timp de o jumătate de oră sau o oră înainte de a adormi, dacă se combină cu practica de divizare a atenției în trei părți: Subiect, Obiect și Loc, sunt absolut sigur că veți obține trezirea conștiinței foarte repede.

Dimineața, în momentul trezirii fizice, după somnul obișnuit, trebuie să rămânem liniștiți în pat, să nu ne mișcăm, deoarece cu orice mișcare se agită psihicul și se pierd amintirile. Trebuie să rămânem liniștiți în pat și apoi să practicăm un exercițiu retrospectiv, cu scopul de a ne aminti minuțios locurile prin care am umblat, persoanele cu care am vorbit, „starea” de conștiință în care ne-am aflat (fie adormiți, fie treji) etc. Chiar amintirile pe care le obținem, ne vor indica dacă ne trezim sau nu, și în ce măsură o facem…

suntem în lumea fizică; ești nebun! De unde scoți asta că suntem în Astral?" Le-am spus: *„Ba da, suntem în astral",* dar cum nici unul nu voia să mă creadă, am ieșit din acea încăpere și după ce am ieșit, m-am îndreptat spre un anumit loc cu scopul de a face investigații esoterice. Apoi m-am întors, desigur, în corpul fizic… Dar vedeți dumneavoastră cum m-am trezit: prin divizarea atenției în trei părți (Subiect, Obiect și Loc).

Astfel încât, clarific, pentru a face corect acest exercițiu al divizării atenției, trebuie practicat secundă de secundă, moment de moment, până devine un obicei, până se transformă în instinct; la început și o vreme îndelungată, este necesar ca acesta să se practice cu o riguroasă disciplină esoterică, până când într-o zi se face în mod instinctiv. Se va întâmpla atunci că acest exercițiu, practicat în stare de veghe, se va întipări atât de mult în subconștient încât va lucra apoi în mod automat, în timpul orelor de somn.

Ați văzut perfect, că de multe ori visăm cu evenimente care s-au petrecut în timpul zilei. De asemenea se poate întâmpla să avem o preocupare mare și să visăm cu ea în timpul nopții. Cunoscând acest aspect al minții, este indicat să practicăm acest exercițiu în mod intensiv. Obișnuindu-ne să-l realizăm, îl repetăm în mod automat în timpul orelor de somn și atunci vine trezirea Conștiinței.

Este bine să știm că în timpul orelor de somn, Sufletul, sau pentru a fi mai exacți, Psihicul (Conștiința noastră îmbuteliată în Ego), se află în afara corpului fizic. O persoană trăiește acolo, ca și în corpul fizic, însă nu-și dă seama cu adevărat de locul în care se află. Dacă în acele momente face exercițiul, rezultatul va fi trezirea Conștiinței. O dată ce cineva se trezește, poate să se îndrepte spre orice loc de pe Pământ, poate să meargă la Templele de Mistere, poate să invoce Ființele Inefabile, să converseze cu ele față în față, să primească instrucțiuni directe de la marii Maeștri etc. etc.

Î. –Maestre, în momentul când mergem să dormim, trebuie să urmăm aceleași instrucțiuni?

R. –Când ne culcăm este indicat, desigur, să ne observăm riguros camera și să ne spunem nouă înșine: *„Aceasta este camera mea, acestea sunt lucrurile mele; tavanul este zugrăvit cu cutare sau cutare culoare, pereții cu altă culoare…"* Să observăm riguros toate obiectele, formele lor, culorile lor etc., și apoi să ne spunem nouă înșine: *„Dacă apar, după acest moment, în alt loc, fie pe stradă, fie la serviciul meu sau în oricare alt loc, este semn că voi fi în Corp Astral și atunci îmi voi aminti de mine însumi, îmi voi*

Cei care confundă Conștiința cu funcțiile psihologice, gânduri, sentimente, impulsuri motrice și senzații, realmente sunt foarte inconștienți, dorm profund. Cei care acceptă existența Conștiinței dar neagă complet diferitele grade conștientive, denotă lipsă de experiență conștientă, somn al conștiinței.

Orice persoană care s-a trezit vreodată pentru un moment, știe foarte bine, din proprie experiență, că există diferite grade de Conștiință observabile în noi înșine.

În primul rând: TIMPUL. Cât timp rămânem conștienți?

În al doilea rând: FRECVENȚA. De câte ori ne-am trezit Conștiința?

În al treilea rând: AMPLITUDINEA ȘI PROFUNZIMEA. De ce anume am fost conștienți?

Psihologia Revoluționară și antica Philokalie afirmă că prin mari supra-eforturi de tip foarte special putem trezi Conștiința și să o facem să fie continuă și controlabilă.

Educația Fundamentală are ca scop trezirea conștiinței. Nu ne servesc la nimic zece sau cincisprezece ani de studii la școală, la colegiu și la universitate, dacă atunci când ieșim din sălile de curs, suntem automate adormite.

Nu este o exagerare să afirmăm că printr-un mare efort, animalul intelectual poate să fie conștient de el însuși doar pentru câteva minute.

Este clar că în aceasta obișnuiesc să existe puține excepții pe care trebuie să le căutăm cu felinarul lui Diogene; acele cazuri rare sunt reprezentate de Oamenii adevărați: Buddha, Iisus, Hermes, Quetzacoatl etc.

Acești fondatori de religii au avut Conștiință continuă, au fost mari Iluminați.

În mod normal oamenii nu sunt conștienți de ei înșiși. Iluzia de a fi conștienți în mod continuu, se naște din memorie și din toate procesele gândirii.

Omul care practică un exercițiu retrospectiv pentru a-și aminti toată viața sa, poate cu adevărat să rememoreze, să-și amintească de câte ori s-a căsătorit, câți copii a avut, cine au fost părinții lui, profesorii etc., dar aceasta nu înseamnă a trezi Conștiința, aceasta este pur și simplu amintirea actelor inconștiente și aceasta este tot.

În viața obișnuită, ființa umană nu știe nimic despre Auto-Conștiință și cu atât mai puțin despre Conștiința Obiectivă.

Totuși lumea este orgolioasă și toate persoanele se cred Auto-Conștiente; Animalul Intelectual crede cu convingere că are Conștiință de sine

însuși și în nici un chip nu ar accepta să i se spună că este un adormit și că trăiește inconștient de el însuși.

Există momente excepționale în care Animalul Intelectual se trezește, însă acele momente sunt foarte rare; pot apărea într-un moment de pericol extrem, în timpul unei emoții intense, în vreo circumstanță nouă, în vreo nouă situație neașteptată etc.

Este cu adevărat o nenorocire faptul că bietul Animal Intelectual nu are nici o stăpânire asupra acestor stări trecătoare de Conștiință, că nu le poate redeștepta, că nu le poate face continue.

Totuși Educația Fundamentală afirmă că omul poate să obțină controlul Conștiinței și să dobândească Auto-Conștiința.

Psihologia Revoluționară are metode, procedee științifice pentru a trezi Conștiința.

Dacă vrem să ne trezim Conștiința avem nevoie să începem prin a examina, a studia și apoi a elimina toate obstacolele care ne apar pe drum…

povară grea pe umeri; fusese hamal într-o piață. Nefericitul acela se dezîncarnase de mult timp, însă el credea că încă este viu. M-am apropiat de el și i-am spus: *„Prietene, ce se întâmplă? De ce cari această povară atât de grea pe umeri?"*. Răspunsul a fost: *„Muncesc"*. *„Dar, ce spui, prietene, nu-ți dai seama că ai murit, că această povară pe care o duci pe umeri nu este decât o formă mentală creată de tine însuți?"* Nu m-a înțeles, m-a privit de asemenea cu ochi de somnambul, n-a priceput nici *„o boabă"* din ceea ce-i spusesem. Am hotărât să plutesc în jurul său și deasupra capului său ca să văd dacă în felul acesta va înțelege, dar totul a fost inutil. N-a înțeles nimic, era adormit, nefericitul nu făcuse nimic în viață pentru a-și trezi Conștiința și continua adormit, cu Conștiința adormită. Mi-am continuat călătoria spre California, trebuia să fac investigațiile și le-am făcut, erau investigații despre niște școli etc. După aceea m-am întors din nou în corpul fizic…

Îmi amintesc de asemenea că acum vreo patruzeci de ani, mi s-a întâmplat ceva foarte interesant… M-am văzut într-o încăpere; acolo un grup de persoane vorbeau despre chestiuni esoterice, dar cum, în primul rând, eu obișnuiesc să nu uit de mine însumi, în al doilea rând, îmi place să observ în detaliu tot ceea ce văd, și în al treilea rând, nu rămân în nici un loc în mod inconștient, ci îl observ în detaliu și mă întreb pe mine însumi: *„De ce sunt aici? Ce fac în acest loc?"* Este clar că în acea ocazie au intrat în activitate aceste trei aspecte ale împărțirii atenției. Așa că mi-am spus mie însumi: *„Bine, ce fac eu aici?"* N-am uitat și am privit locul… *„Ce fac?"* Am privit persoanele care erau în jurul meu: *„De ce vorbesc cu ele?"* Totul părea ca și cum ar fi fost fizic, material; obiectele erau sincer normale, totuși eu îmi spuneam mie însumi: *„De ce trebuie să fiu aici? De ce această întâlnire, dacă eu nu mi-am fixat întâlnire cu nimeni?"* Locul era atât de fizic, atât de material, încât părea că întrebările mele erau în plus. Nu erau detalii care să indice că eram în Lumea Astrală, dar în mod instinctiv întotdeauna mi-am împărțit atenția în trei părți: subiect, obiect și loc… Ce-am făcut? Am cerut de asemenea, permisiunea pentru a merge la baie sau să iau o gură de aer proaspăt. Fiind deja afară din încăpere am făcut un salt prelungit cu intenția de a pluti și desigur am plutit în mediul înconjurător. M-am întors în încăpere, m-am așezat la locul meu și m-am adresat tuturor participanților: *„Prieteni, trebuie să vă informez pe toți cei prezenți aici că ne aflăm în Corp Astral…"* Toți m-au privit uimiți (și unii dintre ei, în lumea fizică, studiau esoterismul, ocultismul). Totuși nu m-au înțeles; s-au uitat unii la alții și unul dintre ei mi-a spus: *„Nu,*

nu trebuie să uităm niciodată problema celor șapte dimensiuni ale naturii. Este indicat atunci să ne întrebăm pe NOI ÎNȘINE: în ce dimensiune sunt? Și apoi este necesar, pentru verificare, să facem un salt cât mai lung posibil cu intenția de a pluti în mediul înconjurător.

Este logic că dacă plutim este pentru că ne aflăm în afara CORPULUI FIZIC. Nu trebuie să uităm nicicând că atunci când corpul fizic doarme, EGOUL cu CORPURILE LUNARE și ESENȚA înăuntru, bântuie inconștient ca un somnambul în LUMEA MOLECULARĂ.

Îmi aduc aminte în aceste momente de o experiență trăită, foarte interesantă. Acum câțiva ani s-a întâmplat că am ajuns la o casă. Am traversat o grădină frumoasă. Am trecut pragul unei încăperi și în cele din urmă, am pătruns într-un cabinet unde era un birou de avocatură. În fața biroului am întâlnit o doamnă foarte elegantă, ea s-a ocupat de mine. Deodată, stând de vorbă cu ea, am văzut pe birou doi fluturi de sticlă; erau foarte frumoși, dar ceea ce m-a uimit cel mai mult era că acei fluturi aveau viață proprie: își mișcau aripile și antenele și erau de sticlă, inclusiv respirau ca ceilalți fluturi și erau de sticlă și de felurite culori. Atunci mi-am spus mie însumi: *„Cum e posibil ca acești fluturi de sticlă să facă toate acestea, să aibă viață proprie? Evident, fenomene de acest fel se pot petrece numai în Lumea Astrală, pentru că în lumea fizică aceasta este absolut imposibil"*. Am privit în jurul meu și mi-am spus mie însumi: *„Ce fac eu în acest loc, în acest birou de avocatură?"*. Acea doamnă vorbea amabil cu mine. Am hotărât să-i cer acelei doamne permisiunea de a mă retrage un moment. Cu amabilitate ea mi-a permis să ies de acolo. Ajuns afară am spus: *„Voi face un experiment să văd…"*, și am făcut un salt cu intenția de a pluti în mediul ambiant. Desigur am rămas plutind. Atunci mi-am spus mie însumi: *„Sunt în corp Astral"*. M-am întors în acel cabinet, m-am așezat în fața biroului; doamna mă aștepta acolo și i-am spus: *„Doamnă, vreau să știți că în aceste momente ne aflăm în corp Astral, amintiți-vă doamnă că acum câteva ore v-ați culcat ca să dormiți și în aceste momente corpul dumneavoastră doarme, odihnindu-se în pat"*. Așteptam un răspuns inteligent de la acea doamnă, însă ceea ce am văzut la ea au fost ochi de somnambulă. Evident avea Conștiința complet adormită, n-a înțeles nici *„o iotă"* din tot ceea ce eu îi spuneam. Bine, văzând starea de somn atât de profund în care se afla acea doamnă, ce-am făcut? M-am dus, m-am despărțit de ea și am plecat spre California. Trebuia să merg să fac niște investigații în acel stat…

Pe drum am întâlnit un om care murise de ceva vreme. Ducea o

PROBLEMA CUNOAȘTERII

„Oamenii vor să vadă, să audă, să atingă și să pipăie marile realități ale lumilor superioare; oamenii vor să-și amintească existențele lor trecute, să converseze cu Zeii etc. etc. Dar, din păcate, oamenii au doar trei la sută Conștiință trezită și nouăzeci și șapte la sută conștiință adormită.

Cine vrea să atingă marile realități ale lumilor interne, cine vrea să ajungă la trezirea Conștiinței, trebuie să se decidă să MOARĂ moment de moment; aceasta este indispensabil…

Înainte de toate este urgent să știm că avem un «Eu» pluralizat înăuntrul nostru înșine. Un asemenea «Eu» este «SETH» din mitologia egipteană: ansamblu de «Diavoli Roșii», cum spuneau anticii sacerdoți din ținutul faraonilor. Acele entități scufundate care personifică Egoul (sau pe SETH, precum spuneam), sunt descrierea propriilor noastre defecte. Înăuntrul fiecăreia dintre aceste entități, se află cufundată Conștiința noastră (încastrată, îmbuteliată, adormită). Așadar, Conștiința noastră acționează în funcție de propria sa îmbuteliere, merge definitiv pe drumul erorii; este egoică, din nefericire.

Dacă vrem să ne trezim (pentru a putea vedea, auzi, atinge și pipăi lumile superioare; pentru a putea vorbi cu maeștrii Fraternității Albe), este necesar să-l distrugem complet pe SETH, Egoul, «Diavolii Roșii», «Eurile». Doar astfel, Conștiința reușește să se dezrobească, să se elibereze și să se trezească radical."

Samael Aun Weor: *„Înțelepciunea Ființei"*

Sunt nenumărate școlile și literatura pseudo-esoterică și pseudo-ocultistă. Peste tot abundă aceste școli și acești autori, combătându-se reciproc.

În Catedrala Notre Dame, din Paris, apare desenat pe pardoseală un labirint… Să ne amintim de labirintul din Insula Creta. În centrul acelui labirint se afla Minotaurul cretan. Se spune că Tezeu a reușit să se orienteze prin acel labirint, până a ajuns unde era Minotaurul și, înfruntându-se în luptă corp la corp, l-a învins. Ieșirea din acel labirint a fost posibilă cu ajutorul „Firului Ariadnei", care a putut să-l conducă până la „Eliberarea Finală".

Se dovedește interesant de știut că, tocmai pe pardoseala Catedralei Notre Dame, din Paris, a fost desenat acel labirint minunat. Fără îndoială toate acestea sunt ceva ce ne invită la reflecție…

Să ne orientăm nu este un lucru ușor: labirintul teoriilor este mai amar decât moartea. În timp ce unii autori ne spun că exercițiile respiratorii sunt magnifice, alții ne spun că sunt dăunătoare; în timp ce unii afirmă un lucru, alții afirmă altul; fiecare școală crede că deține adevărul; labirintul se dovedește foarte dificil.

Când cineva reușește să ajungă în centrul labirintului, trebuie să se întâlnească în luptă corp la corp cu Minotaurul cretan, adică cu propriul său Ego, cu „Eul", cu „Eul Însuși", cu „Sinele Însuși" și reușește să iasă din centrul labirintului doar cu ajutorul „Firului Ariadnei", care trebuie să ne conducă până la lumină.

Totuși cea mai mare parte a oamenilor se pierd în labirintul atâtor teorii, atâtor școli și atâtor confuzii… Cum să facem pentru a ne orienta? În ce fel? Evident trebuie să ne intereseze TREZIREA CONȘTIINȚEI, doar astfel putem merge cu succes, înăuntrul acelui misterios labirint; dar cât timp nu ne vom fi trezit, vom fi dezorientați…

Unii chiar se entuziasmează momentan pentru aceste studii, iar apoi le abandonează. Sunt unii cu capul plin de teorii, care cred că au descoperit deja DRUMUL SECRET, chiar dacă sunt foarte adormiți.

Pare incredibil, dar există Maeștri ai marii Loji Albe, adevărați gnostici în sensul transcendental al cuvântului, treziți cu desăvârșire, Auto-Realizați total (în limbajul Alchimist am spune: indivizi care au deja în puterea lor „Piatra Prețioasă"), și totuși nu știu nici să citească nici să scrie; sunt total analfabeți, dar sunt AUTO-REALIZAȚI și TREZIȚI!

În schimb vedem pe drumul vieții, în interiorul diverselor școli, organizații, secte, ordine etc., indivizi cu capul plin de teorii, indivizi cu o erudiție bogată, dar cu Conștiința complet adormită; „ignoranți instruiți" care nu doar că nu știu, dar ceea ce este mai rău, nici măcar nu știu că nu știu… Asta da, când sunt întrebați, demonstrează o erudiție surprinzătoare și o minte sclipitoare, cu concepte splendide, cu proverbe strălucite, categorice și definitive, dar la ce servesc toate acestea?…

Noi avem nevoie înainte de toate SĂ NE TREZIM, pentru a ști cum ne vom orienta. La ce ne-ar folosi să avem capul plin de învățătură, dacă continuăm cu Conștiința adormită? Mai bine ar fi să fim analfabeți, dar TREZIȚI…

Avem nevoie să învățăm să trăim, dragii mei prieteni, pentru că se întâmplă că noi, ființele umane nu știm să trăim și aceasta este foarte grav. Nu măsurăm timpul, credem că acest vehicul fizic va dura o eternitate, când în realitate nu durează aproape deloc și apoi devine praf…

în noi o toropeală sau o somnolență care conduce fără îndoială la somnul profund al Conștiinței. Atunci începem să ne visăm frumos cu acel costum, cu petrecerea în care l-am inaugura, cu fata frumoasă căreia i l-am arăta etc.

Orice tip de identificare produce fascinație și vis. Mergeți pe o stradă, deodată întâlniți mulțimile care protestează pentru ceva în fața palatului domnului președinte. Dacă nu sunteți în stare de alertă vă identificați cu mulțimea, vă fascinați și apoi vine visul, strigați, aruncați cu pietre, faceți lucruri pe care în alte împrejurări nu le-ați face nici pentru un milion de dolari.

A uita de tine însuți este o greșeală de incalculabile consecințe. Să te identifici cu ceva este culmea neghiobiei, pentru că rezultatul va fi fascinația și visul.

Este imposibil ca cineva să-și poată trezi Conștiința dacă uită de el însuși, dacă se identifică cu ceva.

Este imposibil ca un aspirant să-și poată trezi Conștiința dacă se lasă fascinat, dacă cade în vis.

Mergeți cu orice mijloc de transport în comun. Vreți să coborâți din vehicul pe o anumită stradă; fără să știți cum, vă vine în minte imaginea unei ființe iubite. Vă identificați cu acea amintire, vine fascinația și apoi visați treaz… Deodată scoateți un strigăt: *„Unde sunt? Fir-ar să fie!… am trecut de stradă… trebuia să cobor la colțul cutare, pe strada cutare"…* Vă dați seama că conștiința voastră fusese absentă, coborâți din vehicul și vă întoarceți pe jos până la colțul unde ar fi trebuit să coborâți.

LOC. În cele din urmă trebuie să privim cu atenție orice loc, chiar și locul cunoscut, încăperea casei, camera să o privim în fiecare zi ca pe ceva nou. În orice loc am ajunge, primul lucru pe care trebuie să ni-l spunem este: „Bine, de ce sunt aici? Ce trebuie eu să văd în acest loc? De ce am ajuns în acest loc, în această piață, în acest birou, în acest templu etc.?" Aceasta este indispensabil dacă vrem să trezim Conștiința, nu doar aici ci și în Lumile Superioare.

În cadrul acestui factor „loc", trebuie să includem, deci, problema DIMENSIONALĂ. S-ar putea întâmpla să ne aflăm realmente în a Patra sau a Cincea Dimensiune a Naturii, în momentul OBSERVĂRII.

Să ne amintim că natura are șapte dimensiuni; în LUMEA TRIDIMENSIONALĂ, domnește Legea Gravitației, în DIMENSIUNILE SUPERIOARE ale naturii există Legea LEVITAȚIEI. Observând un loc,

ceea ce fac toți oamenii obișnuiți). A mers și a mers acel om, auto-supraveghindu-se, auto-observându-se, controlând mintea și simțurile; acel om s-a plimbat peste tot. Deodată a vrut să fumeze un trabuc; el fuma, a văzut o tutungerie și a intrat să cumpere tutun. Când a ieșit de acolo fumând nu și-a mai amintit de exercițiul pe care-l practica; a umblat pe multe străzi din San Petersburg până când a ajuns acasă; intrând în camera sa și-a adus din nou aminte de el însuși, atunci cu durere și-a dat seama că uitase de exercițiu, Conștiința sa adormise în momentul în care a intrat în acea tutungerie și că a umblat prin multe locuri ca un adevărat somnambul.

Vedeți voi cât de dificil este să nu uităm de noi înșine. Spunând „să nu uităm de noi înșine" la ce ne referim? Să ne auto-observăm sentimentele, impulsurile interne, amărăciunile, emoțiile, instinctele, obiceiurile etc. Să ne supraveghem simțurile și mintea, pentru că dacă nu ne controlăm simțurile și mintea, cădem în somnul Conștiinței.

OBIECT. Observarea minuțioasă a tuturor acelor obiecte sau reprezentări care ajung la minte prin intermediul simțurilor. Acesta este al doilea aspect al cheii. Dacă cineva, de exemplu vede un obiect frumos, un costum, un inel, un parfum, o vitrină sau orice ar fi, dar se lasă vrăjit de acel obiect pe care-l vede, ceea ce se întâmplă întotdeauna este că persoana cade în somnul Conștiinței. De ce? Pentru că a uitat de ea însăși. Văzând obiectul se identifică cu el și biata Conștiință adoarme profund.

Trebuie să observăm ambianța, lucrurile care ne înconjoară fără să ne fascinăm de ele. Este urgent să înțelegem că niciodată nu trebuie să uităm de noi înșine…

Mașina este foarte elegantă și merge foarte repede? Filmul este pasionant? Casa este foarte luxoasă? Da, dar de ce trebuie să uităm de noi înșine? De ce?

De obicei, văzând obiectele din jurul nostru apare un **proces de adormire,** să vedem:

1) **Identificare.** Uităm de noi înșine și ne identificăm cu acel obiect. O forță hipnotică ne acaparează simțurile, îndreptându-ne întreaga atenție spre acel loc. Spunem: „ce frumos, ce drăguț, ce minunat este"…

2) **Fascinație.** Rămânem fascinați de obiect; dacă este un costum frumos, spunem: „această culoare este cea care-mi vine cel mai bine; ce elegant aș fi cu el; dacă aș avea bani mi l-aș cumpăra etc. etc."

3) **Vis.** Acea stare de atracție puternică, seducție și orbire, produce

CELE PATRU STĂRI DE CONȘTIINȚĂ

„Cel care își trezește conștiința poate studia, în timpul orelor de somn, toate minunile lumilor superioare. Cel care își trezește conștiința trăiește în Lumile Superioare ca un cetățean al Cosmosului complet trezit. Atunci conviețuiește cu Marii Hierofanți al Lojii Albe.

Cine își trezește conștiința nu mai poate visa aici, în acest plan fizic, și nici în lumile interne. Cine își trezește conștiința nu mai visează. Cine își trezește conștiința se transformă într-un investigator competent al lumilor superioare. Cel care își trezește conștiința este un iluminat. Cine își trezește conștiința poate studia la picioarele Maestrului. Cine își trezește conștiința poate sta de vorbă în mod familiar cu Zeii care au inițiat aurora creației. Cel care își trezește conștiința poate să-și amintească nenumăratele sale reîncarnări. Cel care își trezește conștiința asistă în mod conștient la propriile sale inițieri cosmice. Cel care își trezește conștiința poate studia în templele Marii Loji Albe."

Samael Aun Weor: *„Căsătoria Perfectă"*

Există patru stări de CONȘTIINȚĂ posibile pentru om: SOMNUL, STAREA DE VEGHE, AUTO CONȘTIINȚA și CONȘTIINȚA OBIECTIVĂ.

Imaginați-vă pentru un moment, drag cititor, o casă cu patru etaje; sărmanul animal intelectual în mod greșit numit Om, trăiește în mod normal la cele două etaje de jos, dar niciodată în viață nu folosește cele două etaje superioare.

Animalul Intelectual își împarte viața jalnică și mizerabilă între somnul obișnuit și greșit numita stare de VEGHE, care este, din nefericire, o altă formă de somn.

În timp ce corpul fizic doarme în pat, EGOUL învelit în CORPURILE sale LUNARE umblă nestingherit, cu Conștiința adormită ca un somnambul, prin regiunea moleculară.

EGOUL în regiunea moleculară își proiectează VISELE și trăiește în ele; nu există nici o logică în VISELE sale; continuitate, cauze, efecte, toate funcțiile psihice lucrează fără nici o direcție și apar și dispar imagini subiective, scene incoerente, vagi, imprecise etc.

Când EGOUL învelit în Corpurile sale Lunare se întoarce la CORPUL FIZIC, apare atunci a doua stare de Conștiință, numită stare de

VEGHE, care de fapt nu este altceva decât o altă formă de somn.

Întorcându-se EGOUL la CORPUL său FIZIC, visele continuă în interior; așa-zisa STARE DE VEGHE este în realitate A VISA CU OCHII DESCHIȘI.

Când răsare soarele, stelele se ascund, dar nu încetează să existe; așa sunt visele în starea de VEGHE, ele continuă în secret, nu încetează să existe.

Aceasta înseamnă că Animalul Intelectual în mod greșit numit OM, trăiește doar în lumea viselor; pe bună dreptate a spus poetul că viața este vis.

ANIMALUL RAȚIONAL conduce mașina visând, lucrează la birou, în fabrică, la câmp etc. visând, se îndrăgostește visând, se căsătorește visând; rar, foarte rar în viață, este treaz; trăiește într-o lume de vise și crede cu fermitate că este trezit.

Cele patru Evanghelii cer TREZIREA, dar din păcate nu spun cum SĂ NE TREZIM.

Înainte de toate, este necesar să înțelegem că suntem adormiți; doar atunci când cineva își dă seama exact că este adormit, intră cu adevărat pe calea TREZIRII.

Cine ajunge să se TREZEASCĂ, devine atunci AUTO-CONȘTIENT, dobândește CONȘTIINȚĂ de SINE ÎNSUȘI.

Eroarea cea mai gravă a multor PSEUDO-ESOTERIȘTI și PSEUDO-OCULTIȘTI ignoranți, este aceea de a-și închipui că sunt AUTO-CONȘTIENȚI și în plus de a crede că toată lumea este trezită, că toți oamenii au AUTO-CONȘTIINȚĂ.

Dacă toți oamenii ar avea CONȘTIINȚA TREZITĂ, Pământul ar fi un PARADIS, nu ar exista războaie, nu ar exista nici al meu nici al tău, totul ar fi al tuturor, am trăi într-o VÂRSTĂ DE AUR.

Când cineva își TREZEȘTE CONȘTIINȚA, când devine AUTO-CONȘTIENT, când dobândește CONȘTIINȚĂ DE SINE ÎNSUȘI, în momentul acela este când ajunge să cunoască realmente ADEVĂRUL despre el însuși.

Înainte de a ajunge la a treia stare de CONȘTIINȚĂ, (AUTO-CONȘTIINȚA), realmente o persoană nu se cunoaște pe SINE ÎNSĂȘI, chiar dacă crede că ea însăși se cunoaște.

Este indispensabil să dobândim A TREIA STARE DE CONȘTIINȚĂ, să urcăm la al treilea etaj al casei, înainte de a avea dreptul să trecem la al patrulea etaj.

A PATRA STARE DE CONȘTIINȚĂ, al PATRULEA ETAJ al casei, este cu adevărat formidabil. Doar cel care ajunge la CONȘTIINȚA

un nebun acceptă că este nebun este semn cert că starea sa se îmbunătățește. Putem vedea asta în ospicii; nu există nebun care să accepte că-i nebun. Totuși, pe de altă parte, să-i observăm pe acei nebuni care sunt pregătiți să iasă din ospiciu, acceptă că sunt nebuni, înțeleg că nu sunt bine, acesta este exact semnul negreșit că deja starea lor se îmbunătățește vizibil.

La fel se întâmplă cu persoanele care au Conștiința adormită: nu acceptă că sunt adormite, dar când deja o acceptă este un semn negreșit că vor să se trezească sau că încep să se trezească. Nu este vorba, totuși, de a o recunoaște în mod intelectual, nu; oricine poate spune în mod automat: *„Da, sunt adormit”,* dar altceva este să fim conștienți de faptul că suntem adormiți, aceasta este diferit. Există, deci, o mare diferență între Intelect și Conștiință.

Dar, cum se ajunge la această trezire? Evident știm deja că baza se află în dizolvarea Egoului, aceasta este incontestabil, și este o chestiune pe care nu o ignorați, dar clar, trebuie să ne ajutăm cu diferite metode, procedee. Tot ceea ce contribuie la trezire este util.

Vă voi explica o tehnică, dar vreau să fiți foarte atenți. Este necesar **să împărțim atenția în trei părți :**

1) Subiect
2) Obiect sau obiecte
3) Loc.

SUBIECT. Să nu uităm de noi înșine, să ne auto-supraveghem în fiecare clipă, în fiecare moment. Aceasta implică starea atentă față de gândurile, gesturile, acțiunile, emoțiile, obiceiurile, cuvintele noastre etc. etc. etc. Când cineva uită de sine însuși, comite în viață greșeli foarte grave. De exemplu, dacă uităm de noi înșine în fața unui pahar de vin, ce s-ar întâmpla? Nu numai că bem paharul, ci putem bea multe altele și să ne îmbătăm, astfel că ar fi grav să uităm de noi înșine în fața unui pahar de vin.

Dacă uităm de noi înșine în fața unei persoane de sex opus, ce s-ar întâmpla? Am putea ajunge la fornicare sau la adulter, nu-i așa?

Dacă uităm de noi înșine, de exemplu, în fața cuiva care ne insultă, sigur vom sfârși prin a insulta de asemenea, ba chiar să ne luăm la bătaie cu cel care ne insultă.

Este deci indispensabil să nu uităm de noi înșine. Ouspensky, de exemplu, și-a propus într-o seară să meargă treaz pe străzile San Petersburgului (spun „să meargă treaz” ca să fac diferența de „să meargă adormit”,

O DIDACTICĂ PENTRU TREZIRE

„Când un om oarecare ajunge să înțeleagă profund că nu poate să-și amintească de sine însuși, că nu este conștient de el însuși, este foarte aproape de trezirea Conștiinței.

Vorbim despre ceva la care trebuie să reflectăm profund. Ceea ce spunem aici este foarte important și nu se poate înțelege dacă se citește în mod mecanic.

Cititorii noștri trebuie să reflecteze. Oamenii nu sunt capabili să își simtă propriul lor Eu în timp ce se auto-observă, să îl treacă de la un centru la altul etc.

A observa propriul mod de a vorbi, de a râde, de a umbla etc. fără a uita de noi înșine, simțind acel Eu în interior, este foarte dificil, și totuși de bază, fundamental, pentru a obține trezirea Conștiinței.

Marele Maestru Ouspensky a spus: «Prima impresie pe care mi-a produs-o efortul de a fi conștient de Ființa mea, de a fi conștient de mine însumi ca Eu, de a-mi spune mie însumi: Eu merg, Eu fac, și de a încerca să mențin viu acest Eu, să îl simt înăuntrul meu, a fost următoarea: gândirea rămânea ca adormită, când sesizam Eul, nu puteam nici gândi nici vorbi; și chiar scădea intensitatea senzațiilor; mai mult decât atât, puteam să mă mențin într-o asemenea stare doar pentru un timp foarte scurt».”

Samael Aun Weor: *„Colierul lui Buddha”*

Există 97% Subconștiință și 3% Conștiință. Vorbind în alți termeni am spune că 97% din Conștiință este adormită și că există doar un procent de 3% din conștiință care este trează. Totuși există oameni care nu ajung la 3% de Conștiință trează, în mod normal ajung la 2% și sunt unii care doar la 1%.

Dar dacă am spune asta, celor care au Conștiința adormită, nu ar crede, mai degrabă s-ar simți ofensați; se dovedește dificil să spunem asta oamenilor care dorm, pentru că nu ne cred, cred că sunt treziți sau cred că-i insultăm, că-i jignim.

Este necesar să ne trezim și pentru asta, înainte de toate, este necesar în primul rând să ne convingem în mod sincer că suntem adormiți; când cineva acceptă că este adormit este semn sau indiciu că vrea să se trezească. Aceasta este ceva foarte asemănător cu nebunul care este nebun; nici un nebun nu acceptă că e nebun, toți nebunii cred că sunt foarte bine. Când

OBIECTIVĂ, la A PATRA STARE, poate studia lucrurile în ele însele, lumea așa cum este.

Cine ajunge la al patrulea etaj al casei, este fără nici o îndoială un ILUMINAT, cunoaște prin experiență directă MISTERELE VIEȚII ȘI ALE MORȚII, posedă ÎNȚELEPCIUNEA, simțul său SPAȚIAL este deplin dezvoltat.

În timpul SOMNULUI PROFUND putem avea sclipiri de stare de VEGHE. În timpul stării de VEGHE putem avea sclipiri de AUTO-CONȘTIINȚĂ; în timpul stării de AUTO-CONȘTIINȚĂ putem avea sclipiri de CONȘTIINȚĂ OBIECTIVĂ.

Dacă vrem să ajungem la TREZIREA CONȘTIIȚEI, la AUTO-CONȘTIINȚĂ, trebuie să lucrăm cu CONȘTIINȚA aici și acum. Este tocmai aici, în această lume fizică, unde trebuie să lucrăm pentru A TREZI CONȘTIINȚA; cine se trezește aici, se trezește peste tot, în toate dimensiunile Universului.

SINTEZĂ

Cele Patru stări de Conștiință sunt denumite și precum urmează:

a) **Eikasia**
b) **Pistis**
c) **Dianoia**
d) **Nous**

Eikasia înseamnă ignoranță, cruzime umană, barbarie, somn extrem de adânc, lume instinctivă și brutală, stare infra-umană.

Pistis reprezintă lumea opiniilor și credințelor. Pistis sunt ipoteze, prejudecăți, sectarism, fanatism, teorii în care nu există nici un fel de percepție directă a Adevărului. Pistis este conștiința nivelului general al umanității.

Dianoia înseamnă verificare intelectuală a credințelor, analiză, sintetism conceptual, conștiință cultural-intelectuală, gândire științifică etc. Gândirea Dianoică studiază fenomenele și stabilește legi. Gândirea Dianoică studiază sistemele Inductiv și Deductiv cu scopul de a le utiliza în formă profundă și clară.

Nous înseamnă perfectă Conștiință trezită. Nous este starea de „Turiya”, perfecta iluminare interioară profundă. Nous înseamnă legitimă Clarviziune obiectivă. Nous este intuiție. Nous este lumea arhetipurilor divine. Gândirea noetică este sintetică, clară, obiectivă, iluminată.

Nous implică absența totală a Egoului, a Eului, a Eului Însuși. Cine atinge înălțimile gândirii noetice, își trezește Conștiința complet și se transformă într-un Turiya.

Partea cea mai joasă a omului este rațională și subiectivă și se relaționează cu cele cinci simțuri obișnuite.

Partea cea mai înaltă a omului este lumea Intuiției și a Conștiinței obiective spirituale. În lumea Intuiției se dezvoltă arhetipurile tuturor lucrurilor Naturii.

Doar aceia care au pătruns în lumea Intuiției obiective, numai cei care au atins înălțimile mărețe ale gândirii noetice sunt cu adevărat treziți și iluminați…

UN EXEMPLU DE NOUS

În aceste momente, îmi vin în memorie amintiri legate de ceva insolit. Acum vreo 17 sau 18 ani, aflându-mă într-o piață a cartierului Federal cu soția mea sacerdotesă Litelantes, în momentele în care ceream un ceas pe care ea îl dăduse la reparat într-o ceasornicărie, am fost deodată zguduiți de o violentă explozie de dinamită.

Litelantes, îngrozită, mi-a cerut să ne întoarcem imediat acasă. Este evident că răspunsul meu a fost fără șovăială negativ; în nici un fel nu voiam să risc viețile noastre într-o a doua explozie care știam că urma să aibă loc.

Rugămințile ei au fost inutile… În acele momente au răsunat sirenele și clopotele „înghițitorilor de fum" sau pompierilor.

Acei umili și martiri servitori ai omenirii, se grăbeau spre locul exploziei… „Dintre toți acești pompieri care tocmai au intrat pe scena evenimentelor, nici unul nu se va salva; vor muri." Acestea au fost cuvintele mele; Litelantes, îngrozită, păstră tăcerea.

Câteva clipe mai târziu, o a doua explozie a făcut să se cutremure teribil orașul Mexico.

Urmarea a fost moartea tuturor acelor umili servitori; s-au dezintegrat automat, așadar nu s-au găsit nici cadavrele; s-a găsit pe aproape doar cizma unui sergent.

Eu, în mod sincer, am rămas surprins de gradul de inconștiență în care se aflau acei pompieri; dacă ei ar fi fost treji, în nici un caz nu ar fi pierit.

Încă îmi amintesc plânsetul femeilor care fugeau din acea piață și al copiilor care, îngroziți, se agățau de fustele mamelor lor.

Dacă eu nu aș fi fost treaz, evident că am fi pierit, pentru că în locul de unde trebuia să luăm autobuzul, atât de indispensabil pentru a ne întoarce acasă, au murit sute de persoane.

Încă nu am putut să uit atâtea și atâtea cadavre care, aruncate pe marginea trotuarului străzii, zăceau acoperite cu hârtii de ziare.

Neîndoielnic, acele victime s-au datorat curiozității; era vorba de curioși, oameni inconștienți, adormiți, care după prima explozie se adunaseră la locul faptelor pentru a contempla spectacolul.

Dacă acei oameni ar fi fost treji, niciodată nu s-ar fi strâns precum curioșii la locul faptelor. Din nefericire, dormeau profund; astfel și-au găsit moartea.

Când ne-am întors acasă, situată în cartierul Caracol, vecinii noștri erau alarmați; presupuneau că muriserăm. Desigur s-au uimit că în ciuda faptului că am fost atât de aproape de locul catastrofei mai puteam să ne întoarcem vii. Iată avantajul de a fi treji.